

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5471/2021
30.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Гордане Џакула и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Драгомир Вулетић и Ненад Вулетић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије – Привредни суд у Суботици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр1 446/20 од 04.06.2021. године, у седници већа одржаној 30.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр1 446/20 од 04.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр1 446/20 од 04.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици Прр1 810/2019 од 12.08.2020. године, ставом првим и другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 31.918,00 динара на име главног дуга и износ од 82.168,12 динара на име камате обрачунате на главни дуг до дана 11.05.2009. године. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев у делу у коме је тражена исплата законске затезне камате на досуђен износ накнаде имовинске штете (31.918,00 динара) за период од 11.05.2009. године до исплате, захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ обрачунате камате (82.168,12 динара) за период од 11.05.2009. године до исплате, као и захтев за исплату законске затезне камате на износ исплаћеног потраживања у стечају (4.607,91 динара) за период од 11.05.2009. године до правноснажности решења о главној деоби – 30.08.2019. године. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 23.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гжрр1 446/20 од 04.06.2021. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда (став 1. изреке). Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби у износу од 14.400,00 динара (став

2.). Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара (став 3. изреке).

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, а осим тога предмет тужбеног захтева и одлука у делу који се ревизијом побија односе се на камату и трошкове поступка као споредна потраживања. Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је одлучено о камати и трошковима поступка, као о споредним захтевима тужиоца, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић